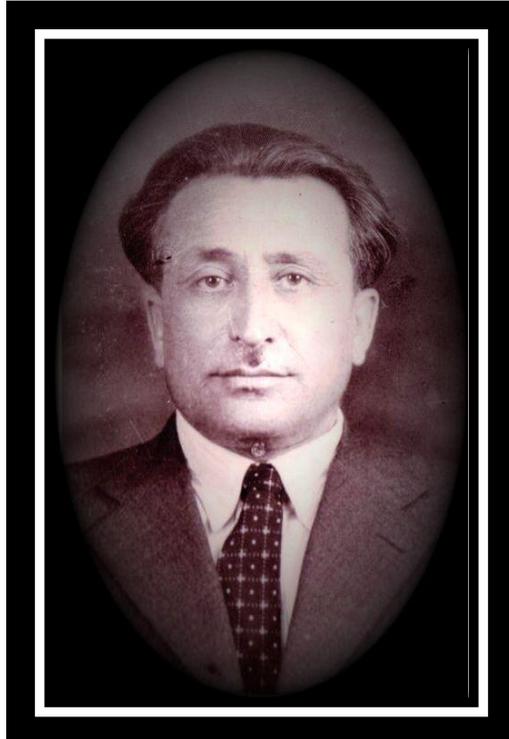

د "وېبښ زلمي" ملي مترقي نهضت
بنسټ ايښوونکی

محمد رسول پښتون

۱۲۷۹ - ۱۳۶۱ هـ ش

ارواښاد ښاغلی محمدرسول پښتون د مرحوم حاجي خدايارخان^(۱،۲) (د ۱۳۰۲ ش. کال په لوجرگه کي د ټولو بارکزو مشر او استازی) زوی، د مرحوم حاجي - الله يارخان (د مېوند د جنگ شهيد ۱۸۸۰ م.) لمسی، د مرحوم حبيب الله خان کړوسی او د "لو ادې"^(۳)، او مرحوم عبدالمنصورخان بارکزي^(۴) (منصور نيکه) او ارواښاد سردار عبدالله خان بارکزي مشهور په کلان خان (لوی خان) له پښته دئ. (د سيمي د سپين پيرو په حواله ارواښاد سردار عبدالله خان بارکزي د اعليحضرت احمدشاه بابا^(۵) په وخت کي د پاني پت په جگره کي د شهادت مقام ته رسېدلی او يوازي ددې مرحوم سر کندهار ته راوړل سوئ او په منصور غونډی کي خاورو ته سپارل سوئ دئ).

ښاغلی محمدرسول پښتون په ۱۲۷۹ لمريز کال د ميزان په مياشت کي (د ۱۹۰۰ ميلادي کال سپتمبر) د کندهار په منصور کلي (منصور غونډی) کي چي د کندهار ښار په ډېرش کيلومتری کي سويلي خوا ته پروت دئ، په يوې درنې کورنۍ کي زوکړی دئ. ابتدايي زده کړې يې د خپل پلار او مور او د کندهار له شهيرو علماوو څخه وکړې؛ په فلسفه، حقوقو، شرعي اصولو، فقه او سياست کي د ډېري ژورې مطالعې خاوند و؛ د ملي حاکميت، اجتماعي عدالت، واقعي ډيموکراسی او د مشروطه شاهي نظام کلکه پلوي يې کوله او د ژوند ترپايه پوري د خرافاتو پر ضد وجنگېدئ.

ارواښاد پښتون يو وطنپال، ټولنيز او مؤمن شخصيت و. د ښاغلي محمدين ژواک د ثبت سوي مصاحبې پر اساس "مرحوم خان عبدالغفارخان (پاچاخان) هغه د "فخر بازک" په نامه نومولی و. "مرحوم پښتون د "مشروطيت" د دريمي دورې مخکښ او د "ميثاق"، "ويښ زلمي" (تر ۱۳۰۷ ش. دمخه) او "افغان ورورگلو" (۱۳۴۴ ش.) د غورځنگو بنسټ ايښوونکی و.

مرحوم پښتون د ۱۳۶۱ لمريز کال د چنگاښ د مياشتي په ديارلسمه نېټه چه د ۱۹۸۲ م. کال د جولای د څلرمي سره سمون لري د دواتيا کالو (۸۲) په عمر په کابل کي وفات او د کابل په شهدای صالحين کي خاورو ته وسپارل سو. خدای ټ وي ويښي.

د ارواښاد پوهاند عبدالشکور رشاد ليکنه د ښاغلي پښتون صاحب د زوکړي او وفات د نېټې په ارتباط دهغه د قبر پر شنخته داسي ليکل سوې ده:

"انالله وانا اليه راجعون"

دلته ستاسي دعا ته محتاج محمدرسول پښتون (د حاجي خدايارخان بارکزي زوی) ښخ دئ.

دی په ۱۳۱۸ ه.ق. (۱۲۷۹ ش. - ۱۹۰۰ م.) په کندهار کي زوکړی او د ۱۴۰۲ ه.ق. د روژې په ديارلسمه

(۱۳ د سرطان ۱۳۶۱ ش. د جولای څلرمه ۱۹۸۲ م.) په کابل کي حق ته ورسېد.

دی له ځوانۍ څخه تر مرگه پوري د خرافاتو پرضد جنگېدلی، د خلگو د حقوقو او ډيموکراسی

له پاره يې مبارزه کړې او په دغه "جرم" يې يوولس کاله (۱۳۳۱ - ۱۳۴۲ ش.) سياسي بند هم گاللی دئ.

اللهم اجزئه بماصبر جنته وحريرا."

(۱) ښاغلي غبار د "افغانستان در مسير تاريخ" په ۷۶۲ صفحه کي د مرحوم حاجي خدايارخان بارکزي په اړه ليکلي دي چي دی د نورو کندهاري مشرانو په ملگرتيا د (کوچني شهيد) په نامه د انگرېزي فتنې او توطيې د عملي کېدو مخ نيونکی و.

(۲) د اعليحضرت اميرعبدالرحمن خان د سلطنت په وخت کي په سويل او سويل لويديځ افغانستان (لوی کندهار) کي پر ټولو بارکزو اقوامو د مخکو ماليې حواله سوې. ددغو ماليو غوښتنه د اعليحضرت امان الله خان د سلطنت په دوره کي هم دوام درلود او د منطقي په سطحه يوه ستونځمنه مسئله وه. په دې وخت کي د لوی کندهار بارکزي په يوه غونډه کي سره راټول سول او ويې پتېبله چي داسي يو څوک انتخاب کي چي هم د قومي رسوخ او محبوبيت خاوند وي او هم د فارسي په ويلو کي فصاحت ولري. دوی غوښته چي په کابل کي د خپل مشر او استازي په وسيله حکومت په دې قانع کړي چي ددوی مخکي — چي اکثره يې په خشکاو (خشک آبه) کي پرته دي او ډېر حاصلات نه لري — د ماليې د ورکړي څخه معاف کړي. ددې غونډي په نتيجه کي يوازينی شخص چي هم يې قومي مشرتوب درلودی او هم يې فارسي ژبه روانه زده وه او هغه مرحوم حاجي خدايارخان (حاجي بابا) و غوره سو. حاجي خدايارخان کابل ته ولاړئ او هلته څو مياشتي واوسېد. تر يوه لږ منطقي دلايلو وړاندي کولو وروسته حکومت او دربار په دې قانع کړل چي د بارکزو جايدادونه د ماليې د ورکولو څخه معاف کړي. ددوی د مرگ څخه وروسته اعليحضرت امان الله خان د بارکزو ماليه معافوي او بيا وروسته د اعليحضرت محمداشاه د سلطنت ترپايه بارکزي د مخکو د ماليې د ورکولو څخه معاف گڼل کيږي. دا کار د لوی کندهار په ارتباط د حاجي بابا د سترو کارنامو څخه و.

(۳) لو ادې د وزير فتح خان مور، د مرحوم عبدالمنصورخان بارکزي او مرحوم حبيب الله خان بارکزي (د ارواښاد محمدرسول پښتون ورنیکه) خور او د سردار پاينده خان مېرمن وه. د بارکزو د سلطنت بنسټ همدې مېرمن کښېښود.

(۴) منشي عظامحمد شکارپوري د "نواي معارک" په ۲۳۰-۲۳۸، ۸۴۹-۸۵۴، ۸۶۶-۸۷۲ صفحو کي د مرحوم عبدالمنصورخان ابازي بارکزي په هکله ليکي چي دی د اعليحضرت شاه محمود په وخت کي تر ۱۲۴۰ ه.ق پوري د هند د (شکارپر) د سيمي وروستی افغاني حکمران و.

رسمي دندې:

مرحوم محمدرسول خان پښتون د خپلو رسمي ماموریتونو په اړه داسې لیکي:

- ۱- د اعلیحضرت امان الله خان په عصر کې د (انشا) په نوي جوړسوي غونډ کې د کنډکشر په حیث؛
- ۲- د قلات د ارغنداب، د کندهار د نوزاد، بنوراوک (د سکوي بنورین نه وروسته) او خاکرېز علاقه دار ۱۳۰۶ - ۱۳۱۰ ش.؛
- ۳- په ترفیع سره د اجرستان حاکم، د سپین بولدک سرحددار ۱۳۱۱ ش.؛
- ۴- د پښتون ملي شرکت د تحریراتو منشي ۱۳۱۲ ش.؛
- ۵- د فراه کنډکشر او امنیت قومندان (په پنځمه رتبه) ۱۳۱۷ ش.؛
- ۶- د کندهار د پولیسو سرمامور ۱۳۱۸/۸/۴ ش.؛
- ۷- د پلخمرې د نوي ښار د مصالح د تهيې مدیر د اقتصاد د وزارت دخوا، د ترانسپورت رئیس، د تعمیراتو رئیس، د ارزاقو مدیر ۱۳۱۹ - ۱۳۲۱ ش.؛
- ۸- د جبل السراج د فابریکې د فني مدیریت معاون ۱۳۲۳/۳/۱۵ ش.؛
- ۹- د پلخمرې د تفتیش رئیس - ۱۳۲۳/۱۱/۲۰ ش.؛
- ۱۰- د کندهار د میوې د شرکت د تفتیش مدیر، مستقل استازی په خارج کې ۱۳۲۴ ش.؛
- ۱۱- د افغان فروت اجنسي رئیس په بلوچستان کې ۱۳۲۵ ش.؛
- ۱۲- د ملي حمل و نقل رئیس ۱۳۲۹ ش.؛
- ۱۳- د کابل او بغلان دولتي انحصاراتو عمومي مدیر ۱۳۳۰ ش.؛
- (په بغلان کې سیاسي محبوس - ۱۳۳۱ ش. - ۱۳۴۲ ش.؛)
- ۱۴- د کندز د انحصاراتو مدیر ۱۳۴۳ ش.؛
- ۱۵- د مرکز د انحصاراتو د ریاست تفتیش ۱۳۴۴ ش.؛
- (ملي شورا ته کاندید - ۱۳۴۴/۴/۴ ش.؛)
- ۱۶- د کندز د انحصاراتو مدیر ۱۳۴۴ ش. - د میوندوال صدراعظم په دوره کې په نامعلومه علت پس له شلو ورځو د کاره برطرفه سوم. د صدارت معاون ښاغلي پوپل وروسته او امر صادر کړل چه بیرته دی کار ته مقرر او د برطرفی د وخت معاش دي هم ورکړل سي. دا مقرري د محمد داود خان د کودتا په نتیجه کې (۱۳۵۲ ش.) عملي نوده.

سیاسي ژوند:

د مرحوم حبیبی صاحب (د ارواښاد پښتون صاحب اخیښی) د روایت پربنا، د پښتون صاحب سره د یو مترقي نېشنلسټي نهضت او غورځنگ مفکوره د سکوي اغتشاف تر پیل دمخه موجوده وه. په دې اړه ارواښاد پښتون صاحب په یوه یادښت کې چې مرحوم استاد عبدالحی حبیبی ته یې ورکړی و او هغه د پښتون د "شرح حال" (آټوبیوگرافي) پر محتویاتو استناد لري، داسې لیکي:

(ترجمه): " زما د تحریک رېښه تر ۱۳۰۷ ش. کال دمخه په کندهار کې موجوده وه او د هغه (وېش زلمي) د مقرراتو وضع، تشکیل او د یوځای کېدو کار د سکوي اغتشاف څخه لس ورځي دمخه یعنی د ۱۳۰۷ ش. کال په پای کې و. ما د مشروطه غوښتونکو مرام او د اتحادیې جوړولو وړاندیز خپلو ملگرو ته وړاندې کړ چې د منلو وړ وگرزېد. زما د متحدینو په جمله کې محمدرفیق خان، مرزا محمداعظم ایازي، منشي منظورمحمد، د رشديې سرمعلم محمدکریم او اولیاء الدین خان، د ښوونځیو ښوونکي او زده کوونکي او داسې نور وه. د هغې ډلې څخه مي د (مسلم) نوم په یاد دئ چې تراوسه ژوندی او په کندهار کې اوسېږي."

ارواښاد محمدرسول خان پښتون په ۱۳۱۵ لمريز کال کې له مرحوم محمدگل خان مومند سره د هیواد په شمالي ولایاتو کې همکار و؛ د غلام حسن خان ساپي سره یې د مشروطه شاهي نظام د استقرار دپاره د ډله ییزه تحریک خبري پیل کړې. لږ وروسته کله چې په پېښور کې دواړو سره ولیدل، مصمم سول چې محمدرسول خان پښتون به په لوی کندهار کې او غلام حسن ساپي به په لوی ننگرهار کې د مشروطه شاهي نظام د استقرار په منظور په مسالمت آمیزه سیاسي تحریک لاس پوري کوي. په هر حال په ۱۳۲۴ لمريز کال کې د کندهار او ننگرهار منورین په گډه سره داسې تفاهم ته سره ورسېدل چې د کندهار منورین به په کندهار کې

او د ننگرهار منورين به په ننگرهار کي د مشروطه شاهي نظام او ډيموکراسۍ د پياده کولو دپاره په عالمانه او عاملانه توگه مسالمت آميزه تحريک پيلوي. په ۱۳۲۵ لمريز کال کي د محمدهاشم خان صدراعظم د استبداد او اختناق دوره پای ته ورسېده او مستعفي سو؛ د هغه ورور شاه محمود خان د دفاع وزير، د صدراعظم په حيث وټاکل سو. شاه محمود خان صدراعظم له دې وپري چي مبادا افغان ولس به د خودکامه او مطلقه نظام د استبداد پر ضد د اخري چارې تر عنوان لاندې په پاڅون او عمومي قيام لاس پوري کړي، د هيواد په چارو کي يې خپل جهت ته تغير ورکړ او د خواخوږۍ او استمالت په منظور يې زندانونه له سياسي بنديانو څخه تش کړل او په عين وخت کي يې له يوې خوا د کاذبي ډيموکراسۍ زمزمه پيل او له بلې خوا يې د يو سلسله اصلاحاتو وعده ورکړه. د بناوالۍ او د شورا د دوهمي دورې دپاره يې آزاد انتخابات او آزادو نشراتو خپرول ومنل. نو ځکه ويښ زلميانو^(۵) په ۱۳۲۶ لمريز کال کي د ويښ زلميانو تاريخي رسالت او ملي مکلفيت دا قتراح په توگه مطرح او د هغې ورځې د پوهانو او منورينو نظر يې وغوښت. هماغه و چي ۴۳ پوهانو، منورينو، د نظر او قلم خاوندانو داسي نظر څرگند کړ چي ويښ زلميان د ملي او اجتماعي ډله ييزه تحريک مخکښان او د افغان ملت د قدرت مظهر دي، مکلفيت او مسووليت لري چي يې له ځنډه د اجتماعي ژوند د سياست د سيالۍ ډگر ته ورودانگي. په همدې اساس محمدرسول خان پښتون د نورو ويښ زلميانو په ملگرتيا، د يوې منطقي او معقولې کړنلاري په چوکاټ کي علناً د مشروطه شاهي نظام او رښتيني ډيموکراسۍ د استقرار دپاره مسالمت آميزه ډله ييزه تحريک پيل کړ. دا سياسي شخصيت د ويښ زلميانو د سياسي متشکل گوند ډېر پياوړی مبارز او انحراف ناپذيره بنسټ ايښوونکی و. دده انحراف ناپذيري ددې سبب سوه چي يوولس کاله او اته مياشتي سخت سياسي حبس وگالي.

د هيواد د مور يو ډېر رښتيني او نېشنلسټ زوی ښاغلی محمد داؤد مومند په امريکا کي يوې خپرېدونکي نشرېې (آئينه افغانستان) ته يوه مقاله ورکړې وه. د مقالې عنوان و: "د مشروطيت غوښتني د دريمي دورې علمبردار: محمدرسول پښتون" په دې مقاله کي ښاغلي مومند ليکلي وه چي: "د پښتون په ذاتي او جلي توگه د شهرت غوښتني او اقتدار نه کرکه وه. پښتون د خپلي مبارزې د پړاو يوه ملگري مرحوم ... ته چي وروسته د وزارت او سفارت مقام ته ورسېد، ويلي وه: چي تاسي يو ډپلوم هم نه لرئ؛ خو زه شل ډپلومه لرم، (د پښتون صاحب منظور خپلي بې شماري استعفا نامې وې). تاسي په قصرنو کي ژوند کوئ او زه خانه بدوش يم؛ تاسي ... خو زه تقاعد هم نلرم؛ تاسي متلون المزاجه ياست، خو ما په ژوند د خپلو اصولو څخه عدول نه دی کړئ او له دې اصولو سره به يوځای مرم ..."

آثار:

د ملي او اجتماعي مبارز شخصيت محمدرسول خان پښتون د ژوند ډېره برخه په سياسي فعاليتونو او زندانو کي تېره سوې ده. که څه هم د تعليم او تحصيل خورا سخت مين و او هميشه يې ددې خبري يادونه کول؛ خو د ډېرو آثارو و ليکلو ته يې کافي وخت پيدا نه کړ. د مرحوم پښتون صاحب ليکلو آثارو او تاليفاتو ته په لاندې ډول اشاره کيږي.

- د ويښ ځلميانو لنډه تاريخچه، ناچاپه.
- د ابوشکور سالمې د عقايدو ژباړه په دري، ناچاپه.
- اندېښنې: د سياسي، فلسفي، اجتماعي، اخلاقي مقالو او لسگونو ويايزو مجموعه، ناچاپه.
- د نړۍ لنډه تاريخچه، ناچاپه.
- لنډوني په شپږو ټوکو کي، ناچاپه.
- د امانې عصر د ښځو د نهضت رساله.
- زما ماليخوليا، ناچاپه. دا کتاب د مرحوم پښتون صاحب د فلسفي افکارو ښکارندويه و چي د هغه وخت د ملي مطبوعې د مشر په امر سره بېله کوم دليله! له چاپه پاته او ورک سو. د پښتون صاحب تر مرگ څو ورځي وروسته د "خاد" بدمعاشانو د پښتون پر کور ډاروونکی برید وکړ او ددغه کتاب اصلي قلمي نسخه يې د نورو مهمو کتابو او ددوی د ليکنو او اسنادو په گډون له کوره يوره او د ابد دپاره يې ورک کړه. پښتون صاحب د مطالعې سره بېحده مينه درلوده او تل به يې د خپلي مطالعې په ترڅ کي خپل تفکرات، تبصرې او نقدونه په وړو کتابچو کي چي معمولاً به څلورسوه مخه وه او کچه به يې ۵x۳ انچه وه، ليکله. ددې کتابچو يوه لويه ټولگه چي د کلونو په ترڅ کي راغونډ سوې وه، هم د "خاد" بدمعاشانو يووړل.
- گڼ شمېر مقالې، نثرونه او شعرونه يې د کابل په مجله، انگار، طلوع افغان، کاروان، افغان ملت اونورو جرايدو کي چاپ او خپاره سوې دي.

(۵) تاريخ نوين افغانستان—تاليف:يوويدگانکوفسکی و مسکوموسيل، مترجمين:داکتر ابراهيم عثمان، داکتر قربان بابايوف و جمراد جمشيد، دپارتمنت تاريخ نوين افغانستان، پوهنځی تاريخ و فلسفه، پوهنتون کابل، چاپ ۳-۱۳۶۵ ش. مطبوعه پوهنتون .
پورتنی ذکرسوی ماخذ په دې اړه داسي ليکي:

"... Dissemination of ideas that reflected the interests of the middle strata, led in 1947 to the emergence of political organization "Vish zalmiyan" ("Awakened Youth"). It was quite colorful in its social composition movement. The number of participants does not exceed 100 persons. In its ranks were the petty bourgeoisie, the bureaucracy, the intelligentsia, and the clergy. At the head was a small landowner from Kandahar Muhammad Rasul Khan Pashtun."

پښتون ددې ترڅنګ چې ملي مبارز و او و ملي آرمانونو ته د رسېدو په لار کې يې زندانونه او محرومیتونه زغملې وه، د خپلو اصولو څخه په هيڅ ګون نه اوبښتې، کله کله به يې اشعار او نظموونه هم ويل. د يوې ډېرې ښې حافظې په درلودلو سره يې په شپږ کلنۍ کې د خپلې مور تر لارښوونې لاندې تقريباً پنځه زره پښتو او دري شعرونه په ياد کړل. شعرونه يې په خورا خواږه او ښه انداز بيانوله چې د همدې کبله، اکثراً به د خپل پلار په ملتيا د کندهار د نايب الحکومه سردار محمدعثمان مشرقي چې خپله هم ښه شاعر و، دربار ته بلل کېدئ او شعرونه به يې ويل. مرحوم پښتون خپلو زده کړو ته د مور او پلار او لږڅه وروسته د کندهار د مشهورو عالمانو تر لارښوونې لاندې ادامه ورکړه چې د اسلامي علمي افکارو او شرعي قوانينو سره پوره پېژندنه ترلاسه کړه او قرآن مجيد يې هم حفظ کړ.

- ۱- مرحوم عبدالباقي کریمی علومی - رئیس محاسبات صدارت
- ۲- شهید محمدهاشم میرندوال بعداً صدراعظم
- ۳- مرحوم محمدرسول خان پښتون - وینځ څلمی که جمعاً ۱۴ سال حبس سیاسی را گذشتاند
- ۴- عبدالخالق اخندزاده - وینځ څلمی
- ۵- نوراحمد شاکر - وینځ څلمی - معلم - پناهنده در دهلی
- ۶- صالح محمد - مدیر انکشاف دهات
- ۷- محمود
- ۸- مرحوم استاد قیام الدین خادم
- ۹- عبدالهادی
- ۱۰- غندمشر محمدحسین - پدر بهرک
- ۱۱- گل پاچا الفت (?)

کابل - ۱۹۵۰ - د وینځ زلمیانو مظاهره د غلام حسن خان صافی په پلوي د محترم علومی صاحب له کورنۍ څخه په ډېره منځه چې دا تاریخي انځور یې زموږ سره شریک کړئ دی.

ملي مبارز ارواښاد محمدرسول پښتون
د فراه کنډکشر او امنیه قومندان (۱۳۱۷ ش.)

د "وینځ زلمي" د ملي مترقي نهضت مؤسس ارواښاد محمدرسول پښتون
په بغلان کې سياسي بندي (۱۳۴۱ ه.ش.)

